

Македонски гуцер *Podarcis erhardii* (Bedriaga, 1882)

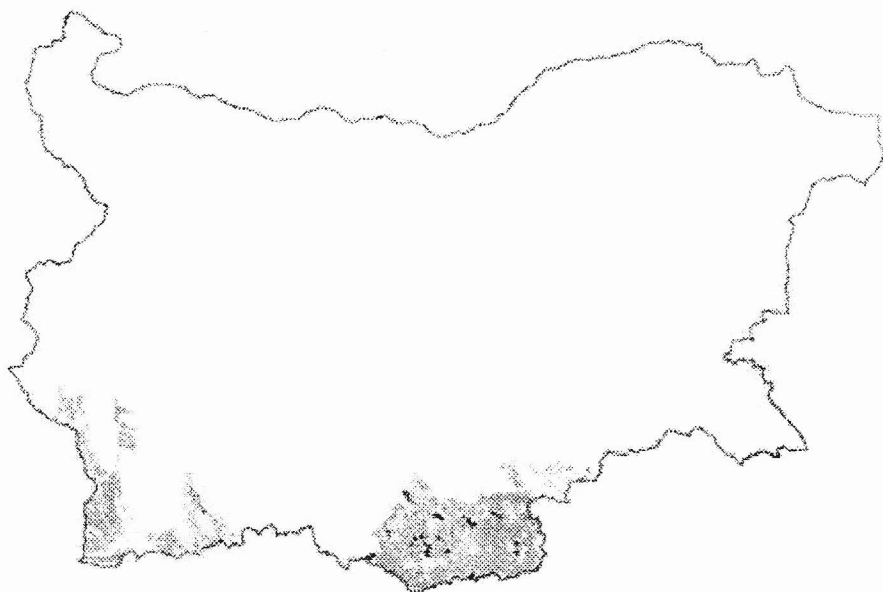
Podarcis erhardii riveti (Chabanaud, 1919)

Синоними: *Lacerta erhardii* – Буреш, Цонков (1933), Beškov, Veron (1964).

A: Erhard's Wall Lizard; **Ф:** Lézard de l'Égée;

H: Kukuladen-Mauereidechse; **P:** Ящерица Эрхарда

Разпознаване (сн. 50). L.tot. до 220 mm. L.corp. при мъжките до 73 mm, при женските 70 mm. Елементите на фолидозата силно фрагментирани. Пилеусът със ситни или по-едри тъмни петънца. Гръбната страна бежова до светлокафява с жълтеникав оттенък. Окципиталната линия съвсем къса (само в непосредствена близост до пилеуса); странично от нея има две редици неправилни, ъгловати петна (в редки случаи петната могат да бъдат значително уголемени, като почти се докосват, едва забележими или да се сливат надлъжно); супрацилиарните линии ярки (бели до светлокафяви), цели или слабо насечени (при възрастните мъжки линии

Карта 32. *Podarcis erhardii*

са силно насечени, светлокафяви и не контрастират); темпоралните ивици варират от кафяви до черни, с повече или по-малко светли петънца. Коремната страна варира от бяла до огненооранжева; крайните коремни щитчета със сини петънца (по-големи при мъжките, а при женските често отсъстват). Младите приличат по оцветяване на женските, коремите им са бели.

Разпространение. Централните и южните части на Балканския полуостров (включително остров Крит и много от островите в западната част на Егейско море), на север до Южна Сърбия.

Разпространение у нас (карта 32). Югозападна България, Източните Родопи и най-източните части на Западните Родопи. Среща се до 1000-1250 m н.в. в югозападните части на страната (по изключение до 1600 m в Пирин) и до около 1000 m в Източните Родопи.

Местообитание. Подчертано сухолюбив вид. Предпочита скалисти терени и пясъчливи почви. Среща се предимно по отвесни скали, сипеи, шкарпове на пътища, ерозирани терени, каменисти корита на реки и др. Навлиза и в селища.

Биология. В югозападните части на ареала на места е многочислен. Изключително бързоподвижен, включително и по вертикални терени. За укрития използва различни естествени цепнатини или сам копае къси дупки. Храни се предимно с насекоми, като мравките проблагават. Зимува сравнително близо до повърхността, което е предпоставка за появяването му при по-топло време през зимните месеци. Снася от 2 до 7 яйца с размери средно 6x11 mm. Новоизлюпените са с дължина (L.tot.) около 30 mm.